

## Mereth "Fagedes de Lorien" 2007

autor Vestri  
dissabte, 01 setembre de 2007  
Modificat el dissabte, 01 setembre de 2007

Nascuda com a idea durant el juliol de l'any passat, aquesta atrevida proposta va madurar alguns mesos abans de ser definitivament aprovada el passat mes de novembre. Ha calgut molta feina, però ha estat il·lusionant veure nèixer, créixer, i sobretot viure aquesta trobada de gent tan diversa durant els tres dies que ha durat la Mereth de les Fagedes de Lórien 2007.

Isil preparant benes una setmana abans de la mereth

El divendres es va repartir la gent del smial per poder pujar les coses fins a la casa, l'antic santuari de Santa Maria dels Arcs, a Santa Pau (Olot, la Garrotxa). A mi em va tocar pujar a mitja tarda i treballava de matí -, acompanyat d'Urwendi, amb el cotxe convertit en una partida en viu del mític Tetris amb tantes caixes i maletes com duiem: extintor, galetes, llibres, vestits, espases, arc... De tot. I en arribar a la casa, el primer que ens trobàrem fou que encara hi havia gent esperant a l'estació d'autobusos d'Olot, de manera que seguint les passes de Èlanor que acabava de marxar cap allà me'n hi vaig anar. Així vaig poder recollir Radagast i Yavanna del smial de Númenor (Madrid), i a un parell de membres de Lórien arribats en transport públic.

L'entorn de la casa, idíl·lic

### Santa Maria dels Arcs

A l'entrada de la casa, Isil y la Urwendi exercien d'agent d'aduanes, supervisant els formularis d'immigració per als recent arribats, i otorgant els visats o sigui, les acreditacions, el dossier d'activitats, el cançoner... I una bena per als ulls, cosida a mà. I sí, té el seu què cosir quaranta benes a mà.

El tema de la trobada girava al voltant d'un dels passatges: El Senyor dels Anells: la marxa de la dama Galadriel del bosc de Lórien al final de la Tercera Edat. Aquesta trobada tenia com a línia argumental aquest comiat, dividint-se en tres jornades: recordar el passat (divendres), viure el present (dissabte) i preparar-se per al futur (diumenge). Després de trobar-nos amb vells coneguts i fer nous amics, arribà el moment de la Benvinguda oficial. Nilechorwen exercí de Galadriel, i va cantar "El cant dels ocells" en quenya, una traducció feta pel soci Eleder del smial de Bosque Negro (Bilbao) de la famosa cançó interpretada per Pau Casals a la ONU, y la veritat és que la seva veu de cantant d'òpera va deixar en silenci la vall, únicament acompanyada pel cant d'alguns ocells de l'ídíl·lic. Fou emocionant.

Arribat tothom, sopàrem al menjador, i poc després pujàrem a la sala de la llar de foc per a fer la lectura de contes. Vam poder sentir tota mena d'històries a la vora del foc. Fou força interessant, i després de set o viut lectures, vam obrir la sala del té i per a prendre té i pastes -, i la gent es va dispersar. La nit es va allargar fins que els més intrépids van anar a dormir als voltants de les cinc de la matinada.

Nilechorwen llegint a la vora del foc

Dissabte es va despertar amb Damrod i Fingolfin cridant a la gent a esmorzar a les nou del matí. Sí, cruel. Alguns havíem esmorzat prudentment abans d'anar a dormir, però hora i mitja més tard no quedava ningú al llit. Era l'hora de les conferències y els tallers, hi va haver una resposta massiva de tothom cap els tallers i potser d'activitat inicialment més secundària en les nostres previsions. Una quinzena de persones al taller d'estany, un altre bon munt al d'escriptura amb plumí, i la resta al tir amb arc, van fer que la conferència de Nilechorwen sobre música fos cancel·lada. Fírieldrass, en canvi, va atraure una vintena de persones a la seva conferència, que tractava sobre el fenomen Tolkien sobre els seus seguidors, i sobre el seu impacte sobre la societat. De fet, era la presentació del seu projecte de final de carrera, fet durant el darrer any i mig en col·laboració amb el smial de Lórien, i va obtenir una de les mencions d'honor de la seva promoció. Esperem poder penjar a la web part d'aquest material.

Taller d'escriptura amb plumí

Taller d'estany

Fingolfin y Damrod demostrant les seves habilitats amb esgrima medieval

Acabat el dinar, començaren les visites culturals: al Croscat, l'emblemàtic volcà del parc volcànic de la Garrotxa; i a la Fageda d'en Jordà, un fantàstic i famós bosc totalment verd i resplendent per la plujosa primavera d'enguany. Aerien, geòloga, va fer de guia en aquestes visites, i la gent l'escoltà fascinada.

El Croscat

Interior de la caldera del volcà

La Fageda d'en Jordà

El lloc és, senzillament, impressionant

No es va fer la sortida prevista a Santa Pau, doncs després de dues hores de caminada, la gent volia tornar a la casa a descansar una mica abans del sopar de gala.

Isil, Urwendi i Finduilas, a punt pel sopar de gala

La sopar de gala. El menú era inquietant: flors. I en entrar, flors fou exactament el que la gent trobà als seus plats. Flors comestibles. Així, després de fer algunes bromes sobre menja-flors, va arribar el veritable sopar. Va arrencar suau, però aviat ens trobàrem cantant les clàssiques cançons de la STE, colpint les taules del menjador amb una atronadora "Los enanos van a la guerra", frent brindis pels set Durin, i sobretot passant-ho bé.

¡Flors!

Élanor amb hidromel

Acabat el pastís, començà l'event nocturn: el Mirall de Galadriel. Es tractava d'un muntatge audiovisual i teatral en què Nilechorwen exercí altre cop de la dama Galadriel davant un mirall màgic molt particular, que li mostrà les intimitats de diversos personatges de la Terra Mitjana. Ylmir va interpretar Celeborn,

Galadriel davant el mirall

Aplaudiments

Foto de família Encara restaven diverses coses: el cremat de rom, fet amb conxuro gallec com ha de ser, i el rite de purificació, un foc a l'aire lliure on deixar enrera les coses dolentes del nostre passat per deixar espai al nostre futur. Va quedar força bé, amb en Damrod com a mestre de cerimònies.

Cremat de rom amb conxuro gallec

Radagast y Curumo (vestit de Rei Bruixot) Fou emocionant sentir les paraules en Curumo a la cerimònia de purificació: "Vaig deixar la STE fa tres anys cansat de problemes i mals rotllos. Vosaltres m'heu fet recuperar la il·lusió. I aquest cap de setman, he decidit tornar"

Rite de purificació

I a partir d'aquí, nit intemporal. Amb molta hidromel es van comprar 29 ampolles, amb Trola Films al projectador tota la nit en Radagast va quedar molt sorprès, i no fou únic, amb aquest peculiar redoblatge de la trilogia de Peter Jackson, amb un taulell de Juego de Tronos sembrat de pètals de flors en honor a Sir Loras Tyrell, amb un Rei Bruixot i un Ylmir discutint sobre el bon fer del clan Lasombra... I així, la nit es va allargar fins que les primeres llums del dia ens van saludar.

Fuuuuuuusió!

Les restes de la batalla... Diumenge de matí, amb prou feina descansats, ens vam aixecar per anar a esmorzar. Anàrem deu persones al museu de la lava d'Olot, a viure una simulació de terratrèmol i a visitar-ne el jardí botànic i incloses oques assassines. Com era primer diumenge de mes, la visita fou gratuïta. Per desgràcia, per un error de coordinació de cotxes, ni Curumo ni Finduilas del smial de Pelargir van poder venir a la visita. En compensació, van rebre una visita guiada especial pel poble de Santa Pau aquella tarda. Arribà així el comiat, amb la lectura del Namarië i l'entrega de mathoms. Per part del smial de Lórien, els visitants reberen lembas pel camí; galetes cuinades al forn de lsil dos dies abans, i una caixa amb terra volcànica i fabetes de Santa Pau; estil de la caixeta en Sam. Edhellond ens va portar un mirallet de recanvi pel mirall de Galadriel, ja que si la dama partia de Lórien, el bosc daurat es quedaria sense mirall màgic. Pelargir ens va portar aigua de Anduin; o sigui, del Guadalquivir, en una ampolla preciosa. I Mithlond ens dugué tres pels en Gimli; ex-president emblemàtic de la STE i soci del seu smial.

Mathoms: caixa amb terra volcànica y fabetes de Santa Pau; i lembas pel camí

Foto de família del smial de Lórien

Així acabà la mereth de les Fagedes de Lórien. Emocionant de veritat. Un esdeveniment absolutament rodó.